

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Cloșca No. 632.
LIPOVA Jud. Timiș.

S U M A R U L :

1. Calea vieții și calea morții.
2. Panta căderii.
3. Credința cea adevărată.
4. Tesaur scump în vas de lut.

5. Lecțiuni Biblice.
6. Lucrarea Duhului Sfânt.
7. Solomon și Hristos.
8. Cine poate fi mântuit ?

9. Vindecări Divine.
10. Declarație.
11. Botezuri cu Duh Sfânt
12. Aviz

Calea vieții și calea morții.

BCU Cluj / Central University Library

„Așa vorbește Domnul: „Iată că vă pun înainte calea vieții și calea morții.“ Ier. 21 : 8.

„Ce este omul . . . ?“ Acesta este cuvântul pe care și-l pune un prooroc al lui Dumnezeu. Într-adevăr, cugetându-ne noi asupra acestei făpturi creată de Dumnezeu, care se cheamă om, o găsim că este cea mai nobilă dintre toate celelalte făpturi, de cari se deosebește nu numai prin faptul că are minte, pricepere și înțelepciune mai mare, decât și prin aceea că omul este lăsat în voie liberă. El poate face aceea ce voiește, fie bine fie rău, însă despre faptele sale trebuie să dea socoteală în fața Domnului, când stă înaintea scaunului de judecată. I Cor. 5 : 10.

„Ce este omul ?“ Acest om care are pricepere mai mare decât toate celelalte făpturi, acest om care este domn peste toate, el este un călător aici pe acest pământ, care trebuie să depună aceasta viață și să meargă într-o altă lume. Nimeni nu-i poate spune cât este de lung voiajul său. De aceea nu știe dacă îl termină dimineața, la amiază sau seara. Pentru că el este călător Dumnezeu i-a pus înainte două căi: calea vieții și calea morții sau calea îngustă și calea lată. Ier. 21 : 8 Mat. 7 : 13-14. Dumnezeu îl sfătuește să-și aleagă pentru călătorie calea vieții sau calea îngustă și să se depărteze de calea morții sau calea lată. Omul are însă și un dușman care i se prezintă ca și un bi-

nevoitor, acesta îl sfătuește să-și aleagă pentru călătorie calea morții sau calea lată și să se depărteze de calea vieții sau calea îngustă.

Ce aflăm pe calea vieții sau pe calea îngustă? Aici aflăm trudă, osteneli, batjocuri, prigoniri, foamete, golătate, luptă, dispreși, etc. etc. locul unde se termină aceasta cale însă, este plin de fericire. În el se găsește viața vecinică în slavă cu Dumnezeu și bucurii și desfătări fără de sfârșit. Psalm. 16 : 11. etc. Dar pe calea morții sau pe calea lată ce aflăm ? Pe aceasta să aflăm plăceri, patimi, poftă răsbunări, mâni, ucideri, adulter, podoabe lumești, băuturi amestecate, trufie, mândrie, etc, etc, Locul unde se termină aceasta cale este chinul vecinic care a fost pregătit pentru diavolul și ingerii lui. Mat. 25 : 41-46. I Cor. 6 : 9-10 Galat. 5 : 19-21.

Din cauza că, cei ce merg pe calea vieții sau pe calea îngustă, trebuie să înfrunte greutățile acestei lumi pentru că apoi să ajungă la mărirea și odihna vecinică, din aceasta cauză, cei ce călătoresc pe ea sunt foarte puțini. Si pentru că cei ce călătoresc pe calea morții sau calea lată, pot să se bucure aici de tot ce le cere firea pământească, din aceasta cauză cei ce călătoresc pe aceasta cale sunt foarte mulți.

Deși aceste două căi, au stațiile de plecare de pe acest pământ — după cum am văzut mai sus — ele nu se termină în unul și același loc. „Pentru cel înțelept cărarea vieții duce în sus, ca să-l abată de la locuința morților, care este jos.” Prov. 15:34. Pentru cel neînțelept cărarea morții merge în jos, că să-l depărteze de locul binecuvântat. Luca 10:30. Pe calea vieții merg cei duhovnicești. Ei merg din credință spre credință și din sfințenie spre sfințenie. Deși drumul lor duce în sus, deși trebuie se simtă de multe ori spinii și bruşii cu cari sunt loviți și deși cei răi încearcă câte odată să-i stropească cu noroi totuși ei urcă în sus veseli și fără se simtă oboseală. Ceea ce le face lor drumul ușor este, că sunt atrași spre cer de Isus iar cugetul lor este necurmat la cele din cer. Ioan 12:52 Colos. 3:2. Cum calea lor este foarte îngustă, ei nu pot privi nici înapoi nici în laturi, ci drept înainte. Filip. 3:12—13 Luca 17:32. 9:62. Toți aceia cari nu călătoresc pe aceasta cale cu mare grijă, aceia cari privesc în alte părți, cad și pier de pe aceasta cale: ba unii în căderea lor nu se opresc până în calea cea lată. Alții să opresc între calea îngustă, între cari ei se căznesc să croiască o altă cale de mijloc, adică: nici atât de sfânt cât se cere pe calea îngustă dar nici atât de spurcat încât să meargă pe calea lată. Se mai găsesc pe aceasta cale și așa unii, cari și-au lovit picorul de vreun bruş ori s'au înspinat, și atunci ei rămân în urmă să se lege la rană, apoi cu mare greutate călătoresc după cellalți. Ebr. 12:13. Pe calea morții călătoresc toți aceia cari merg din păcat spre păcat și din nesfințire spre nesfințire. Numărul lor sporește cu cei ce erau pe calea cea îngustă și cari au căzut de pe ea mergând dela adevăr spre minciună. Aceștia sunt toți oamenii trupești sau pământești. Ei nu pot să urce pe calea vieții și să meargă în sus chiar dacă ar voi. Pe ei nu-i lasă pământul. Si dacă se găsesc printre ei unii cari au fost pe calea vieții până la un anumit loc, ei au venit iarăși înapoi de unde au plecat, fiindcă au fost atrași de pământ. Ei se aseamănă cu o minge pe care dacă o arunci în sus, iarăși vine jos, pentrucă o atrage puterea de atracțiune a pământului. Așa și aceștia dacă au fost aruncați cumva pe calea vieții ca să meargă în sus, ei vin iarăși în jos, fiindcă sunt atrași de puterea de atracțiune a poftelor pământești. I Ioan 2:15—17 Rom. 8:8. Calea lor fiind lată, ei pot merge pe ea cum voiesc și să privească la tot aceea ce voiesc pentrucă de aici nu au unde se mai cadă.

La intrarea pe aceste două căi, se găsesc două porți: o poartă strîmtă la intrarea pe calea vieții și o poartă largă la intrarea pe calea morții. Cei ce voiesc deci a intra pe calea vieții care este calea îngustă, trebuie să se desbrace aici de tot ce-i mărește, de tot ce-i îngroasă, și făcându-se cât mai mici și subțirei, să poată intra. Aici cade sarcina

păcatelor lor, pentrucă la intrarea pe aceasta cale, stă crucea sau Jertfa de pe Golgota. Aici stă Acela care a murit pentru ei, ca ei să afe viața. El este aici care a suferit pedeapsa păcatului lor și pe ei i-a împăcat cu Tatăl. Se găsesc unii și aici cari sunt vicleni și cari vreau să-L înșele. Ei nu ar voi să se desbrace de tot, nu ar voi să se facă așa mici ca să poată intra prin poarta strîmtă și atunci își caută un loc, dacă cumva ar putea sări pe alurea. Dacă le-a reușit, se amestecă printre copiii lui Dumnezeu ca să nu fie observați. Ei însă se cunosc din departe fiindcă poartă pe spatele lor încă povara păcatelor celor vechi și cugetul lor nu este sfânt. Aceia însă cari merg pe calea morții care este calea cea lată, nu-i nevoie să se desbrace de nimic căci ei încap pe poarta largă așa cum sunt, apoi cum și calea lor e lată, pot merge cum vor, ba pot tot mereu să-și încarce și să-și umplă bine sarcina păcatelor, că la sfârșitul călătoriei lor, să fie umplută bine.

Și acum să cercetăm puțin prin mila Domnului să vedem, să știm și să cunoaștem cari sunt oamenii cari călătoresc pe calea vieții sau pe calea îngustă și cari sunt cei ce călătoresc pe calea morții sau pe calea lată.

Pe calea vieții călătoresc acei oameni (bărbați și femei) cari și-au devotat viața lor lui Isus. Ceea ce este pentru ei mai scump și mai de preț în aceasta lume, este Cuvântul lui Dumnezeu. Acest Cuvânt este ținut sus de către ei întocmai ca un steag Filip 2:13-16 pentrucă El luminează calea lor. Psalm 119:105. Dela acest Cuvânt ei nu vor să facă nicio abatere, fiindcă viața lor este în El. Ioan 1:4. Ei urmează pacea cu toți oamenii, iubesc pe toți oamenii dar în același timp urăsc pe diavolul și păcatul. Ebr. 12:14 I Petru 2:17 Iuda v. 25 Psalm. 139:21, Ei luptă totdeauna ca dreptatea și adevărul să iasă triumfătoare, silindu-se în același timp ca printr'o viață sfântă să dea dovadă că sunt urmașii Domnului Isus. Dorința lor este după cer, de aceea să și silesc ca din zi în zi să trăiască tot în mai mare sfințenie. Ei plâng atunci când văd că nu se păzește Cuvântul Domnului așa după cum ar trebui. Psalm. 119:136. Aceștia sunt sarea pământului și lumina lumii. Mat. 5:13—16. Ei sunt binecuvântații Tatălui. Mat. 25:34.

Pe calea morții călătoresc toți acei oameni (bărbați și femei) cari și-au devotat viața lor lumii și păcatului. Ceea ce este pentru ei mai scump și mai de preț în aceasta lume, este satisfacerea plăcerilor și poftelor pământești. Calea lor este întunecată fiindcă ei la întunec petrec. Ei luptă pentruca dreptatea să fie omorită, adevărul îngropat iar minciuna să iese biruitoare. Ei urăsc pe toți oamenii sinceri și adevărați și iubesc pe toți cei ce nu fac voia lui Dumnezeu. Cum ei călătoresc pe calea cea lată, pot să privească și să vorbească asupra celor ce călătoresc pe calea cea îngustă, fiindcă au și timp și loc. Pe ei nu se văd, fiindcă sunt la în-

tunec; văd numai pe cei ce sunt în lumină. Ei numesc lumina întunec și întunecul lumină; răul bun și bunul rău. Isaia 5:20. Calea acestor oameni să sfârșește în chinul etern. Mat. 25:46.

Cum omul însă a început a se deștepta și el bine vede că nu este spre folosul lui a-și face călătoria în societatea acelor cari merg pe calea morții, fiindcă unui om așa numit „religios” și „cum se cade” nu-i stă frumos a călătorii în unire cu beșivii, adulterii, ucigașii, vrăjitorii, etc. vrăjmașul pentru ca să nu-l scape din cursă, îl face să creadă într-o cale de mijloc, pe care pot să meargă cei ce nu sunt sfinți pe deplin. Omul pe aceasta cale poate înconjura păcatele mari și bătărâne, având însă plăcere în acelaș timp de păcatele mai mici, sau cel puțin așa privite. Calea aceasta însă face parte tot din calea cea lată, este croită de diavolul pentruca să înșele și se ducă la peire sufletele sincere și doritoare după sfințenie. Sfârșitul acestei căi, nu este altul, decât sfârșitul pe care îl are calea lată, și cei ce călătoresc pe ea, se văd la urma amarnic înșălași. Căci: „Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte.” Prov. 14:12. Și ce fel de cameni sînt acei cari călătoresc pe aceasta cale?

Ei sunt iubitori de sine. În orice biserică și în orice grupare religioasă se simt bine dacă sunt laudași și dacă sunt lăstate toate să fie conduse după gustul lor. Ei să străduiesc să predice, să cânte, să se roage, etc. dar toate aceste le fac nu pentrucă ei ar fi pătrunși de dragostea lui Dumnezeu, ci pentruca să fie laudași și admirași de alții. Câtă vreme arunci laude la adrese lor și lași totul să se conducă după voia lor, ești prietenul lor cel mai intim. Când însă nu-i mai lauzi și ceri și încerci ca lucrările să le conduci după voia lui Dumnezeu, te-ai făcut cel mai înverșunat dușman al lor. Atunci pe cât te-au stimat, pe atât te disprețuiesc. Beșivul, adulterul, ucigașul, etc. nu sunt mai mari dușmani ai lor, decât tine. Cum ei nu sunt sfinți, nu sunt pe calea vieții, dar nu se lasă a fi nici pe cătea morții, și atunci pe unii ca aceștia trebuie să-i considerăm că sunt pe calea de mijloc. II. Tim. 3:2.

Interesații religioși merg tot pe aceasta cale. Aceștia iarăș se simt bine oriunde dacă este rost de câștig. Dacă în urma sfințeniei se poate primi un câștig, îți vorbesc așa de tăios împotriva păcatului încât ai crede că ei sunt cei mai sfinți oameni din lume. Dacă cumva însă izvoarele de câștig în urma sfințeniei s'au împușinat și nu li se mai umple punga și dacă în acelaș timp zăresc că s'ar putea obține un câștig în urma nesfințeniei îi auzi vorbindu-ți că nu trebuie păzit tot ce te-au învățat ei mai înainte, că nici ei n'au cunoscut așa bine adevărul ca acum. Dumnezeu — zic ei — nu caută la cutare lucru sau la cutare dacă-l faci. El e iubire, nu e așa aspru. Dacă însă se întorc lucrurile în așa fel că aici să nu fie câștig și să fie în urma

sfințeniei, iar au să-ți vorbească ca la început. Ei sunt niște creștini ai împrejurărilor a căror sfințenie este ca și a lui Iuda Iscariotul în pungă. Cum ei sunt lacomi, nu se amestecă cu păcătoșii cei mari, dar nici în unire cu cei sfinți nu pot fi. De aceea și ei merg pe calea de mijloc. II. Petru 2:3.

Pe aceasta cale merg și sgârciții. Aceștia sunt acela cari fug dintr'o adunare în alta ca să nu contribuie cu nimic la susținerea lucrului Dumnezeu. Ei se simt bine oriunde dacă nu li se cere nimic pentru cauza lucrului lui Dumnezeu. Dacă însă ajută vreodată cu un leu, atunci septămâni și luni de zile au să strige, să murmure și să cârtească. Ei au de multeori bani pentru a-și cumpăra avere și haine frumoase, dar pentru a ajuta un sărac din poporul lui Dumnezeu, nu au niciodată. Nici aceștia nu sunt sfinți, dar nu se amestecă nici cu păcătoșii cei mari, de aceea călătoresc și ei pe calea de mijloc. Mat. 25:34—46. II. Cor. 9:5.

Cei ce au început în Duh și termină prin firea pământească, tot pe aceasta cale merg. Ce fel de oameni sunt aceștia? Oameni cari la început și-au ținut aspru corpul și nu i-au dat voie să trezească în ei poftele firii pământești. La începutul întoarcerii lor la Dumnezeu, au umblat așa cum este scris: „nu în podoaba de afară, nici în purtarea sculelor de aur și nici în îmbrăcarea hainelor scumpe ci în omul cel ascuns al inimii.” I Petru 3:3-4. După un timp însă au început a da loc poftelor firii, a rîvni după lux și podoabe din afară precum și după consumarea băuturilor alcoolice. Bine înțeles la început în mică măsură, pentruca la urmă aceste să se arate în toată uriciunea lor. Oare băutura ameșitoare (chiar cu cumpăt) și podoaba din afară, ne fac mai plăcuși lui Dumnezeu? Nu. Atunci pentru ce să le întrebuijăm? Pentruca să plăcem lumii. Și când umblăm să plăcem lumii, ne-am tutors privirea dela Domnul, și am căzut de pe calea vieții pe calea de mijloc, pentrucă la urmă să ne trezim pe calea morții, I Ioan 2:15-17.

Pe aceasta cale merg și cei ce sunt căldicei (nici rece nici în clocot). De câteori vedem între credincioși persoane cari și-au pierdut râvna de a lucra, a alerga și a face pentru Dumnezeu, însemnează că avem să ne pomenim cu niște oameni cari fac cea ce fac numai așa de mântulală. Nu mai au plăcerea și bucuria între copiii lui Dumnezeu, decât numai de jumătate. Ceilaltă jumătate e în lume. Cum aceștia nu sunt nici pentru Dumnezeu pe deplin și nici pentru lume, stau și ei pe calea de mijloc. Aceasta cale după cum am scris mai sus, duce în calea morții. Apoc. 3:10. etc.

Scumpul meu cititor! După ce ai văzut toate aceste, te rog examinează-te pe tine însuși să vezi pe care cale îți faci călătoria. Griji că numai două căi sunt: calea vieții și calea morții; cea dântii îngustă, gloduroasă, cu spini și bruiși, dar se termină în fericire vecinică. Cea de de a doua lată, pom-

poasă, plină cu poftă și plăceri, dar se termină în chin vecinic. Una merge în sus alta în jos. Pe care mergi tu? Ferește-te și de calea de mijloc că nu-i

alta decât o potecă care duce în calea morții. Domnul să-ți ajute să mergi pe calea vieții. Amin.

GH. BRADIN.

Panta căderii.

„Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte.”
Prov. 14 : 12.

Binecuvântat să fie Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, care ne-a chemat din întunec la lumina cea vie și adevărată, prin Cuvântul Său cel sfânt și adevărat. Aliluia, să fie lăudat și mărit în veci. Amin.

Scumpi și iubiți de Dumnezeu cari sunteți chemați din întunec la lumina cea adevărată și cari vă învredniciți să citiți rev. „Cuvântul Adevărului”. Ca mângâiere și alinare a durerilor sufletelor voastre, prin mila și cu ajutorul lui Dumnezeu, m'am hotărât a scrie articolul acesta ca să-l putem lua la inima noastră în acest timp critic și plin de ură și vrajbă. Și dacă aceasta ură și vrajbă ar domni numai în lume, când numai acolo s'a căuta a se dobori unul pe altul, și a lua locul unul altuia, tot nu ar fi așa mare rău, dar vedem că acest timp critic este prezis a se întâmpla și printre cei ce-și zic „copii ai lui Dumnezeu”, și pe măsură ce vremea trece, îl vedem îndeplinindu-se. Mat. 24 : 9—12.

Să ne întoarcem deci înapoi la titlul articolului și să ne întrebăm că, ce ar însemna „panta căderii”?

Iubiți cetitori, poate că unii dintre d-voastră a-ți auzit de așa ziși turiști, aceștia se plimbă prin munți, prin văi, pe coline, etc. ca să vadă priveliștele naturii, cum a știut Dumnezeu să înfrumusezeze și să îmbogățească lumea cu diferite frumuseți, ca de exemplu : piscuri, căderi de apă și diferite coline. În căutarea lor, ei merg pe colini și pe diferite poteci până să poată ajunge la piscuri ca să se poată bucura de frumusețile naturii. Mergând așa ajung prin locuri foarte primejdioase, cu prăpastii și ei trebuie să se cațere cu mâinile de rădăcini, de colțuri de stânci și de arbuști mici. De aceștia se cațere ei foarte anevolos până să poată ajunge în vârful muntelui, unde ajungându-și scopul, să se poată bucura de priveliștile cele frumoase ce le oferă natura, și cei ce se tem de Dumnezeu să-l poată mulțumi mai mult Lui, pentru aceste frumuseți pe cari le-a zidit El, Creatorul cerului și al pământului.

Așa se vede astăzi printre copiii lui Dumnezeu, un fel de turism ; în care unii caută să se urce sus cu orice preț, dar nu pentru a lăuda pe Dumnezeu, nu pentru că cunosc mai bine puterea și bunătatea Lui decât alții, și nici pentru că duc o

viață mai sfântă, decât lor le place ca să fie conducători, cârmuitori și guvernatori asupra altora. Ei se acaferă de ori ce lucru pe care îl cred că le-ar putea sluji de un sprijin și caută din răspuțeri să lupte, lovind cu tot ce pot în alții ca să-i doboară. Mulți din ei (aproape toți) acaferindu-se de lucruri putrede, se rostogolesc cu ele cu tot în prăpastie, pentru că în veci să nu se mai scoale. Câți oameni au fost cari s'au ridicat pentru o clipă și au stat în fruntea unor cete, dar ei s'au prăbușit ca să nu se mai ridice, stând în picioare numai cei ce au fost puși și ridicați de Dumnezeu. Fapte 5 : 36—37.

Sunt între ei oameni striviți în prăpastie, sunt alții cari au pornit pe panta căderii și sunt alții cari caută să se urce în sus, dar cari și ei încurând trebuie să cadă. Despre unii ca aceștia Psalmistul scrie : „Da, Tu-i pui în locuri alunecoase, și-i arunci în prăpăd. Cum sunt nimiciți într'o clipă ! Cum sunt perduși, prăpădiți printr'un sfârșit năpraznic. Ca un vis la deșteptare, așa le lapezi chipul, Doamne, la deșteptarea Ta !” Ps. 73 : 18—20.

Nimeni nu poate să cadă, dacă nu este întâi înălțat. De aceea unii cari au stat în fruntea poporului când au fost cântăriți, cum a fost cântărit Belșajar, regele Babilonului, și au fost găsiți prea ușori, Dumnezeu i-a aruncat jos. Astfel El zice : „Dar chiar dacă ai locui atât de sus ca vulturul, chiar dacă ți-ai așeza cuibul între stele, tot te voi arunca jos și de acolo, zice Domnul.” Obadia v. 4.

Scumpii mei frați ! Cuvântul lui Dumnezeu ne arată clar și lămurit că Domnul a făcut toate lucrurile pentru un scop, chiar și cel rău a fost făcut pentru ziua nenorocirii. Prov. 16 : 4. De aceea e bine ca noi să știm care este scopul pentru care am fost noi făcuți sau creați de Dumnezeu. Am fost noi creați ca să fim capi, conducători și cârmuitori ? Ori ne-am ridicat prin puterile noastre și prin ajutorul unor oameni cari nu au și nu au avut la inimă binele și progresul lucrării lui Dumnezeu ? Un om înțelept scrie : „Am văzut pe cel rău în toată puterea lui ; se întindea ca un copac verde. Dar când am trecut a doua oră, nu mai era acolo ; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi.” Psalm. 37 : 35—36. Aceasta este soarta tuturor acelor cari caută să se ridice pe ei înșiși și pe cari nu-i ridică Dumnezeu. Însă pentru cei ce se tem de Domnul proorocul Isaia zice : „De aceea pentru că ai preț în ochii

Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine, și popoară pentru viața ta. Nu te teme de nimic, căci Eu sunt cu tine." Isaia 43 : 4—5. „Iată că îți dau din ceice sunt în sinagoga Satanei, cari zic că sunt Iudei și nu sunt, ci mint; iată că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale, și să știe că te-am iubit." Apoc. 3 : 9. Iată, astăzi te pun... ca să smulgi și să tai, să dărâmi și să nimicești, să zidești și să sădești." Ierem. 1 : 10.

Aceste sunt făgăduințele Domnului față de cei ce se ridică singuri în fruntea altora și față de cei pe cari îi ridică Dumnezeu. De aceea Dumnezeu să lumineze mintea noastră a tuturor celor ce ne temem de El, ca să putem face deosebire între păstori adevărați și falși: între acela cari sunt puși de El în lucru și cari s'au așezat singuri. Domnul să ne ajute la toți. Aliluia, amin.

Ciotea Titani. Costița-Rădăuți.

Credința cea adevărată.

„Cine crede în Fiul, are viață veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el." Ioan 3 : 36.

Iubiți cititori și toți cei iubitori de adevăr și doritori de mântuire! Să luăm bine seama ca să nu ne amăgească cineva, fiindcă în lume sunt multe feluri de învățături și credințe. Mat. 24 : 4—11. Ori câte credințe ar fi însă lăpște printre oameni, numai una este cea adevărată Efes. 4 : 5, și aceea este, care s'a dat odată pentru totdeauna sfinților. Iuda v. 3. „Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos. Ioan 1 : 7. Noi trebuie să ascultăm de El; și Moise a zis către popor să asculte de Isus. Deut. 18 : 15. Fapte 3 : 22. Glasul Tatălui încă s'a auzit zicând: „Acesta este Fiul Meu, de El să ascultați." Mat. 17 : 5. Să nu ne lăsăm dar amăgiți de orice învățături streine. Evrei 13 : 9, că dacă legământul cel dintâi ar fi fost bun, n'ar fi trebuit înlocuit cu al doilea. Evrei 8 : 7. „Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncări și băuturi, sau cu privire la o zi de sabbat. Colos. 2:16. Căci aceste erau niște porunci date până la o vreme de îndreptare. Evrei 9:10. Și când a venit vremea hotărâtă de Dumnezeu, El a trimis pe Fiul Său, ca să ne răscumpere de sub lege, și să ne facă fii ai Săi. Galat. 4:4—5. Astfel nu mai suntem robi ci fii; fii ai făgăduinței ca Isac. Galat. 4:28. Să nu ne întoarcem dar la învățăturile cele slabe începătoare să le slujim din nou. Galat. 4:9. Că acele erau aducătoare de moarte. II. Cor. 3:7, erau săpate în piatră și au fost trecătoare. Și aceia cari tot mai sînt de învățăturile acele, au inima acoperită cu o măhramă. II. Cor. 3:15. Dar când vreunul din ei se întoarce la Isus și ține învățăturile Lui, măhrama îi este luată. II. Cor. 3:16. Atunci vede că Legea a fost dată numai ca un îndrumător spre Hristos. Galat. 3:24. Și după ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta, ci toți suntem făcuți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Isus Hristos. Galat. 3:25—26. Dacă dreptatea ar fi venit din Lege, Hristos n'ar fi trebuit să moară. Galat 2:21.

Astfel scumpul meu, noi trebuie să înțelegem că alt mijloc prin care să ne putem curăți de păcat, nu

este decât numai sângele lui Isus. I. Ioan 1:7. Pentru aceea noi suntem datori să ținem învățăturile Lui, căci cine o ia înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n'are pe Dumnezeu. II. Ioan v. 9. Domnul a zis: „Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu." Ioan 15:14. „Veniți la Mine și Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre." Mat. 11:28. „Nu vrei să veniți la Mine să aveți viață." Ioan 5:40.

Durere, că se găsesc uni oameni cari deși aud cuvintele Domnului, totuși zic că ei nu știu care este credința cea adevărată, fiindcă sunt multe feluri de credințe. Și ei nu știu cu care să fie ca să poată fi mântuiți, fiindcă toți vestesc pe Hristos. E foarte bine că Hristos se vestește. Filip. 1:18. Însă noi ca să putem face deosebire între credința care vine de la Dumnezeu și aceea care nu vine de la El, trebuie să știm că „credința fără fapte, este moartă." Iacob 2:17—26. Sunt unii cari zic că cred în Hristos și îl vestesc, dar au duh de ceartă. Filip. 1:15, ei urăsc și pizmuesc pe alții. Acesta nu știu că nu este Duhul lui Hristos. Și cine nu are Duhul lui Hristos, chiar dacă-L predică, nu-i al Lui. Rom. 8:9. Căci cel ce are în inimă pizmă amară și duh de ceartă, are fapte rele și este clasat de Cuvântul lui Dumnezeu în rândul ucigașilor. I. Ioan 3:15. Și unii ca aceștia nu au viață veșnică, fiindcă sunt pe calea lui Cain și nu pe a lui Isus. Ei sunt ca pomii cei tomnatici. Iuda v. 11—12. Roadele lor sunt cele din Galat. 5:19—21. Și cei ce fac aceste, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Dar cei ce sînt cu adevărat credința lui Isus, nu au ură în inimă ci ei lucră din dragoste și apără Evanghelia Filip. 1:16. Ei știu că porunca Domnului este dragoste. Ioan 15:17. Și cine iubește pe Dumnezeu, trebuie să iubească și pe fratele său. I. Ioan 4:21. Deci cine dorește mântuirea să ia seama pe care cale merge, căci sunt două: calea Domnului care este dragostea și calea lui Cain care este ura. Cea dintâi îngustă, cea de-a doua lată. Cain avea și el

o credință în urma căreia a adus jertfă, dar credința lui era împreună cu ura și a ucis pe fratele său care era mai drept decât dânsul. Astfel nu faptul că noi credem că este Dumnezeu și facem uneori ceva pentru El, este dovada că avem credința cea adevărată, ci faptele noastre arată aceasta. Domnul

Isus zice: „În ziua aceea mulți mi vor zice: „Doamne, au nu am proorocit în Numele Tău, nu am scos demoni și nu am făcut lucruri minunate.“ Și El le va zice: „Niciodată nu v'am cunoscut, depărtați-vă dela Mine toți cei ce lucrați fărădelegea.“ Mat. 7:21—23. Va urma. **Pavel Bochean. Mocreia.**

Tesaur scump în vas de lut.

II. Cor. 4:7.

Prin mila și ajutorul Domnului și prin descoperirea Duhului Sfânt, mă voi sili a scria în modestul meu articol, despre tesaurul scump pe care îl avem în vase de lut.

Cred că nu mult ar trebui să ne cugetăm ce însemnează vasul de lut, fiindcă știm fiecare că, el însemnează corpul nostru pe care Dumnezeu l-a creat din lut sau din pământ. În acest corp, a binevoit Dumnezeu să așeze un tesaur scump care nu poate fi altul decât Duhul Sfânt. „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?“ I. Cor. 3:16.

Tesaurul acesta pus de Dumnezeu în noi este de o putere nemai pomenită, dar numai atunci când este dela Dumnezeu și să întrebuițeze pentru Dumnezeu. Dumnezeu a format corpul nostru tocmai pentruca să așeze în el acest tesaur scump. Durere însă, că omul prea ușor înclină spre păcat și lasă ca dușmanul să pună în corp semânța sau aluatul său care este: pizma, mânia, ura vorbirea de rău, nesupunerea față de conducători, etc.

Dacă noi cercetăm bine Cuvântul lui Dumnezeu, vedem că între frații din Corint s'au ivit certuri, partide, desbîneri și nesupuneri. Ei cari se credeau duhovnicești, erau foarte trupești. Astfel pentruca să nu se vadă mândri în ochii lor, ap. Pavel le arată că tot ce au ei, este dela Dumnezeu. Dar acel tesaur de o putere nemaipomenită, nu era dela ei, ci dela Dumnezeu. La I. Cor. 4:7, el îi întreabă: „Cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi

ca și cum nu l-ai fi primit?“ Ce reese de aici? Reese aceea că acolo erau unii cari crezându-se mai drepți, mai evlavioși și mai sfinți, se deosebeau de ceilalți. Astfel unii au ajuns să spună că sunt a lui Petru, alții a lui Apolo, alții a lui Pavel și alții a lui Hristos. I. Cor. 1:10—12. Aceasta deosebire nu venea dela Domnul. Pentru aceea ap. Pavel a combătut-o și i-a întrebat: „Cine te face deosebit?“

Lucrul pentru care se deosebeau, era că unii credeau că puterea nemai pomenită a tesaurului dumnezeesc, s'a reversat în vasul lor de lut în mai mare măsură și pentru aceea credeau că ei sunt mai sfinți decât ceilalți sau mai bine zis că ceea ce au primit au primit prin bunătatea lor și nu prin harul lui Dumnezeu. De aceea credeau că puterea dumnezeiască este un merit al lor. Ap. îi întreabă: „Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit?“ Ceea ce lasă să înțelegem că totul primim dela Domnul prin har.

Și atunci când unii înțelegeau că totul au primit dela Dumnezeu și nu a izvorit nimic în vasul lor din meritele lor, el vrea să le tae cuvântul de laudă întrebându-i: „Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?“ Deci dacă acel tesaur de o putere nemai pomenită l-ai primit dela Dumnezeu, nu te lauda ca și când l-ai fi primit în urma meritelor tale.

Rog pe Domnul să ne ajute ca să putem înțelege că în firea noastră pământească nu-i nimic bun, ci tot ce avem bun, avem dela El prin har.

T. I. R.

Leccióni Biblice.

Calendar Septămănal.

Luni în 29 Iulie Reformele lui Iosia. II Regii 23:1-5.
Mar. „ 30 „ Reforma după potop. Gen. 9:1-7.
Mer. „ 31 „ Reforma sub Lege. Deut. 4:1-2.
Joi „ 1 Aug. Reforma sub har' Mat. 5:38-48.
Vin. „ 2 „ Curățirea Templului Ioan 2:13-22.
Săm. „ 3 „ Reformarea Templului. Mat. 16:17-20.
Duminică în 4 August: Reformele lui Iosia. II Regii 23:1-30.

Cuv. aur. Mat. 4:10.

Cuvânt adevărat. Nu se poate că atunci când avem inima numai la Domnul, să ne facem și alți zei cărora să ne închinăm.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. În lecțiunea aceasta învățăm noi despre felul în care Iosia a în-

țeles să servească pe Dumnezeu. El a înțeles că numai un om cu inima dreaptă și ne'npărțită poate fi plăcut lui Dumnezeu. De aceea el a căutat să lucre în așa fel, că nu a fost întrecut de nimenea.

Un roge înțelept. Iosia se numără printre cei mai înțelepți regi ai lui Israil. El a făcut legământ înaintea Domnului, îndatorându-se, să-L urmeze din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea. Un lucru cu care nu s'a putut împăca Iosua a fost, idolii și zei cu cari era umplută casa Domnului. De aceea el a scos afară sculele cari au fost întrebuițate pentru Baal precum și idolii, pe cari i-a ars.

Reformele lui Iosia. În timpul domniei lui

Iosia s'au făcut mari reforme. El la etatea de 26 ani a înțeles să se conducă numai după Legea Domnului. A înțeles că binele și prosperitatea poate veni numai de la Domnul, pentru aceea s'a apucat să caute pe Domnul din toată inima. Cum cartea Legii nu îngăduia că poporul să albe și alți zei, Iosia a început a-i înlătura pe toți și a readuce poporul la starea în care a voit Dumnezeu să umble. A serbat Paștele în cinstea Domnului în așa fel, cum nu s'au mai serbat din zilele prorocului Samuil. Lucrul aceasta lasă să înțelegem că pe Dumnezeu nu-L putem servi cu inima împărțită și la alți zei. Cuvântul zice: „Numai Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-l slujești.“

Calendar Septămănal.

Luni în 5 Aug. Un om cumpătat. Daniel 1:8-15.
 Mar. „ 6 „ Un om lacom la mâncare. Gen. 25:29-34.
 Mer. „ 7 „ Un om bețiv, Daniel 5:1-5.
 Joi „ 8 „ Un om sgârcit. Fapte 5:1-6.
 Vin. „ 9 „ Un om dornic după mare lumească. Fap. 8:18-24
 Sâm. „ 10 „ Un om mântuit. Fapte 16:25-34.

Duminică în 11 August: Cumpătarea și sănătatea lui Daniel. Daniel 1:1-21.

Cuvânt aur. I Cor. 6:19.

Cuvânt adevărat. Corpul nostru este al Domnului care la răscumpărat pentru aceea noi trebuie să-l grijim și să-l ținem în cumpăt și sănătos.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. În această lecțiune, ni se arată, omul care a înțeles să fie cumpătat și cumpătarea aceasta și-a bázat-o pe Legea Domnului. Legea Domnului este deci nu numai o Lege morală, decât și o lege igienică.

Daniel la casa împăratului. Dumnezeu a rânduit ca Daniel împreună cu alți trei tineri dintre prinși lui Iuda să ajungă la casa împăratului după porunca lui. Ei trebuiau să fie crescuți aici potrivit legilor Haldeilor, hrănindu-se cu bucatele cu cari era rânduit. Ca astfel să fie frumoși la chip.

Daniel cumpătat. Daniel însă cu cei trei tovarăși ai săi, n'a voit să se spurce cu bucatele alese ale împăratului și nici cu vinul pe care îl bea el, fiindcă după Legea Dumnezeului său, nu-i era iertat. Ce frumos ni se înfățișează acești tineri, cari și-au păzit credința și atunci când au fost sub stăpânirea altora, și au fost gata să abzică de viață, decât de credința lor în Dumnezeu. N'au căutat că acolo să-și schimbe credința - după cum fac mulți înări în zilele de azi - ca să nu-i cunoască nimeni, și să nu sufere.

Daniel sănătos. Faptul că Daniel cu consoții lui cei trei nu a voit să se spurce cu bucatele regelui (nu s'a apucat de risipe în mâncări și băuturi) a avut ca urmare aceea că ei au fost după zece zile mai bine la față și mai grași decât ceilalți tineri. În păzirea Cuvântului lui Dumnezeu, stă nu numai sănătatea duhovnicească decât chiar și cea trupească. III Ioan 2.

Calendar Septămănal.

Luni în 12 Aug. O femeie ocupată. Luca 10:38-42.
 Mar. „ 13 „ O femeie căită. Luca 7:44-48.
 Mer. „ 14 „ O femeie mărturisitoare. Ioan 4:27-30.
 Joi „ 15 „ O femeie mincinoasă. Fapte 5:7-11
 Vin. „ 16 „ O femeie amăgită. I Tim. 2:13-15.
 Sâm. „ 17 „ Femeia restatornică. Gen. 3:14-16.

Duminică în 16 August: Marta ocupată cu treburile casei. Luca 10:38-42 Ioan 11:17-28.

Cuv. aur. Ioan 11:5.

Cuvânt adevărat. Ocuparea cu grijile pământești, ne împiedecă de multeori a asculta Cuvântul Domnului.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. În textul lecțiunii de azi, avem în fața noastră două femei, amândouă credincioasă și amândouă iubite de Domnul Isus. Ele de asemenea au iubit mult pe Domnul, dar după cum ne arată ev. Luca, una a înțeles să-și arate dragostea față de El ascultându-L, iar cealaltă prin pregătirea mesei.

Marta ocupată. Ca oricare altul, la intrarea Domnului Isus în casa lor, Marta a înțeles să-l servească cu cele necesare pentru corp. Ea s'a apucat a-l pregăti mâncări. Cum Maria nu se interesa de acestea și cum ea (Marta) avea mult lucru, a început a se amări asupra ei și a cerut Domnului ca să o trimită ai ajuta.

Maria ascultătoare. Maria (sora Martei) nici habar nu avea de felul că Marta era prea ocupată cu slujitul, ea ședea la picioarele Domnului și-l asculta cuvintele. Domnul Isus spune că partea cea bună și-a ales-o Maria.

Marta și Maria credincioase. Prin faptul că Domnul a spus că, Maria și-a ales partea cea bună, nu am putea trece peste credincioșia Martei, nici n'o putem clasa între femeile puțin credincioase. După ce fr. lor Lazar a murit, Marta aleargă întru întâmpinarea Domnului, și ea cheamă pe Maria la El. Și astfel prin credința lor, dobândesc pe frațele lor înviat din morți.

Calendar Septămănal.

Luni în 19 Aug. Un om predat Domnului. Fapte 4:36-37.
 Mar. „ 20 „ Un om credincios și înțelept. Mat. 24:45-47.
 Mer. „ 21 „ Un om ascultător. Galat. 1:15-24.
 Joi „ 22 „ Un om mărturisitor. Fapte 18:24-28.
 Vin. „ 23 „ Un tâlhar mântuit. Luca 23:39-43.
 Sâm. „ 24 „ Un om răpit în rai. II Cor. 12:1-5

Duminică în 25 August: Predarea lui Barnaba. Fapte 4:36-37 și c. 11:19-30.

Cuv. aur. Fapte 11:24.

Cuvânt adevărat. Nu se poate ca atunci când ne-am devotat viața Domnului, El să nu ne folosească în lucrul Său.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Lecțiunea de astăzi ne arată starea unui om care s'a predat Domnului din toată inima și care a fost folosit de El în chip minunat pentru mântuirea altora.

Predarea lui Barnaba. În timpul când unii ca Anania și Sapphira au căutat să se sustragă de la datorința ce și-au impus-o de bunăvoie, Barnaba a predat tot Domnului cu bucurie. În felul acesta nu numai averea pământească a predat-o, ci și pe sine.

Barnaba o unealtă a Domnului. Domnul a folosit pe Barnaba pentru salvarea multor suflete pierdute: fiindcă a fost un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. În măsura în oare înțelegem să ne predăm Domnului, în aceea măsură ne poate El folosi.

Lucrarea Duhului Sfânt.

Urmare.

Cât de mare nevoie are lumea de lucrarea Duhului Sfânt, căci se aude o plângere din depărtari: și cu toate că lumna aceasta caută să se desfăteze în diferite distracții, ea este adânc nenorocită. Sub risurile și jocurile ce se petrec în lume, se ascunde o durere nespusă. Să aruncăm privirea spre sinucigași. Câte mii de suflete să aruncă în disperarea lor în prăpastie. Din an în an se mărește cifra sinuciderilor. Ei aleargă în neștiința și poftele lor în întunec, și când văd că s'a înfundat cu plăcerile și când viața lor nu mai preferă nicio rază de bucurie, aleargă la otravă, spânzurătoare, etc. În Germania s'au înregistrat în anul 1932 la 12.000 de sinucideri. Eu cred ca acest număr s'ar putea socoti și în alte țări, în proporție cu numărul locuitorilor. Și dacă într'un an s'au dus atâtea suflete în pierzare, câte au să mai meargă încă în anii viitori? Și ce credeți? Voieste Dumnezeu nenorocirea oamenilor? O, nu. El ne promite un „Mângăitor“ prin bunătatea și dragostea Lui dumnezeiască, adică duhul Lui cel Sfânt. Cine are pe Duhul lui Dumnezeu nu disperează și nu piere niciodată. El nu se înspăimântă nici în viață și nici după moarte, căci Duhul lui Dumnezeu înbărbătează inima întristată.

El înviorează inima, mângăie, dă lumină și putere. Dacă satana încearcă cu poftele și păcatul vrînd să-ți răpească credința, El (Duhul Sf.) te înputernicește ca să-l poji birui. El îți aduce aminte că, Isus Hristos a murit încărcat cu păcatele tale, de aceea când ești în strâmtorare, Duhul Sfânt te întărește în lucrarea Lui și te ajută. Și când stăm lângă mormântul celor pe cari îi iubim și nu vedem altceva decât moarte și peire, Duhul Sf. ne aduce aminte de cuvintele Domnului Isus „Cine crede în Mine o să trăiască chiar și dacă moare“. Și chiar ne arată mărirea lui Dumnezeu. În felul acesta să înfățișează Duhul Sfânt în toate nevoile noastre. Aliluia.

O creștinismule! Pentru că ai mare nevoie de un Mângăitor, gândește-te mai serios și roagă-te mai ferbinte. El vrea să fie Mângăitorul tău. Roagă-te căci tu ai nevoie de adevăr. Ce este adevărul? Tocmai acesta este fundamentul care-ți lipsește fie și la toți oamenii. Ei sunt ca într'o ceață și sunt înconjorați de un nor negru. Duhul de minciună s'a întins peste ochii lor, că să nu vadă și

și să nu creadă adevărul. Când vine ziua cea mare a Nașterii Mântuitorului, cei mai mulți oameni poartă mare grijă de burtă. Ei poartă grijă mare de corpul lor, cum să fie îmbracat și distrat mai bine. Oare fac ei aceasta în adevăr pentru onoarea lui Isus? Ah, nu. Pentru Cel născut în iesle ca să ne aducă pace și mântuire, nu se găsește nici un colțisor în inimă, nici măcar în casă. El este alungat. El trebuie să stea afară. Iar când vine ziua cea mare a Învierii Mântuitorului lumii, atunci iarăși caută ca să-și schimbe unii costumul de haine, ca astfel să se poată răsfăța în raza soarelui de primăvară. Dar în inimă rămâne tot întunec. Iar când vine sărbătoarea Rusaliilor sau sărbătoarea pogoririi Duhului Sfânt, lumea își găsește plăcerea în frumusețile naturii. Oare aceste să fie Rusaliile? Ah, cât este lumea de orbită. Oarbă este lumea chiar dacă se gândește la Dumnezeu și chiar dacă vorbește despre El. Acel Dumnezeu care este dragoste, nu tronează în inima lor și Acel Mântuitor minunat care dă pace și fericire la ori ce suflet care tinjește după El, e înmormântat pentru ei.

O creștinismule! Cât de adânc ai căzut. Pentru că să fie altfel, trebuie să ridicăm ochii credinței spre Golgota, unde Mântuitorul nostru a suferit și a murit în chinuri groaznice pentru ca să ne răcupere dela peirea vecinică și să ne dea fericirea și viața vecinică. Să ridicăm mâinile și glasul nostru spre tronul harului și să pătrundem cu rugăciunile noastre până la Dumnezeu, ca să ne trimită o rază din lumina Lui, despășindu-ne de orice întunec și curățindu-ne și spălându-ne să ne sfințească prin sângele sfânt. Apoi să nu încetăm în rugăciune ca să ne dea Duhul Adevărului să ne călauzească puținele zile pe cari avem să le petrecem aici pe pământ.

Eu rog pe Dumnezeul Cel viu și vecinic ca prin Fiul Său Isus Hristos să binecuvinteze acest mic articol în inimile celor ce-l vor citi sau îl vor auzi citindu-se ca ei să-și poată găsi plăcerea numai în a face și îndeplini voința lui Dumnezeu. Și doresc ca Duhul Sfânt să-i mângăie pe unii ca aceștia în toate întristările lor și să le dea putere a birui pe cel rău. Amin.

Elena Krakker.

Solomon și Hristos.

Vestea despre înțelepciunea și bogăția lui Solomon se lăși în toate părți răsăritului. Regina din Seba vizitează pe Solomon. Pricinile cari o împinge a face acesta vizită, este înțelepciunea lui Solomon. Ea vine să asculte sau să audă înțelepciunea lui. Și merge foarte veselă fiindcă a găsit la el mai mult decât s'a cugetat ea. Pentru cele ce a aflat la Solomon, ea merge către casă lăudând și mărink pe Dumnezeu.

Solomon nu era pentru regina din Seba mai mult decât este Domnul Isus pentru noi. El este un simbol al lui Isus. Mat, 12:24. Domnul Isus nu respinge pe cei ce-L caută ci îi primește, Ioan 6:37, El le desleagă cauzele lor ori cât ar fi de încurcate și le arată strălucirea Sa. Ioan 1:9. 6:68. El primește darurile și le dă în schimb mari binecuvântări. Ioan 10:11 Tot aceea ce face parte din fericirea vremelnică: rang, putere, onoare, bogăție, sănătate, etc. stăpâna regina din Seba; însă toate aceste nu împăcau sufletul ei; ea căuta deslegarea vieții și când auzi de Solomon și de numele D-lui, nu să gândește la cheltuieli și la greutăți și nu întrebă de disprețul și batjocura lumii ci merge călăuzită cu dorința să-și stămpere sufletul ei din Cuvântul vieții. Ea nu zise: „Sunt bogată și sătulă și n'am nevoie de nimic.“ Ea simțea că îi lipsește cel mai bun și mai înalt lucru. Ah și mulți sunt în zilele de azi aceia cari sunt flămânzi și sătoși după orice, însă nu după cunoștința adevărului și a înțelepciunii; nu după Cuvântul vieții.

Noi nu avem nevoie ca să-L căutăm pe Acela care este mai mult decât Solomon, la Ierusalim, căci El a promis: „Iată, Eu voi fi cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii.“ El se găsește pretutindeni numai dacă este căutat cu sârguință. Acelaș Dumnezeu care dădu lui Solomon o inimă înțeleptă când acesta îl rugă, ajută și inimii cercetătoare a păgânei să găsească ceea ce dorește.

Scumpe suflete! Oricât de păcătos ai fi tu, Domnul Isus nu te respinge ci te primește la Sine dacă vini la El căit și mărturisindu-ți păcatele tale. El a venit în lume pentru păcătoși, El caută pe păcătoși, El a luat asupra Lui păcatul și a murit cu el pe lemnul crucii la Golgota. Intre cei pentru cari Domnul Isus a murit te numeri și tu, deci nu șovăi o clipă macar ci vino astăzi la cel ce te așteaptă plin de dragoste și-ți zice și ție ca și celorlalți ce trăiesc în păcat: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă

voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați dela Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul meu este bun, și sarcina Mea es te ușoară.“ Mat. 11:28-30. De ce nu voiești ca în schimbul sarcinei păcatului, să iei asupra ta sarcina Domnului Isus, care nu te duce în locuri primejdioase unde de multeori n'ai voi să mergi, ci te duce către limanul ceresc.

Isus voiește să-ți deslege atunci toate cauzele tale și să-ți arate strălucirea Sa. De multeori te sbuciumi, te frământă, te neliniștești, fiindcă ai câte o cauză încurcată și nu știi cum să o rezolvi. Dacă ai venit la Isus și dacă ai luat sarcina și jugul Lui, El vrea să rezolve cauzele tale, El vrea să conducă trebile tale, și tu n'ai decât să fi liniștit și mulțumit în toate, trăind o viață fără de griji. Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.“ I Petru 5:7. Poți tu oare să fi mai fericit decât atunci când duci o viață fără de griji? Sunt multe cauzele pe cari oamenii cu toată înțelepciunea lor nu le pot rezolva bine, dar înaintea lui Isus nu este nici o cauză atât de grea și încurcată pe care El să n'o poate rezolva. Dar El o face acesta numai atunci când te-ai predat lui cu totul.

Și dacă trebuie să te predai Lui, cari sunt darurile pe cari I le poți da tu? Nimic altceva decât păcatul. El ia păcatul Tău, te liberează de el și îți dă în schimb bucurie, pace și fericire aici jos, iar dincolo viață vecinică cu El în slavă. Dacă toate aceste sunt așa, de ce mai șovăiești. Auzi cum te strigă; „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați...“ Dacă ești unul dintre aceia vino chiar astăzi.

Regina din Seba a venit dela marginea pământului să audă înțelepciunea lui Solomon și nu s'a căit pentru drumul pe care l-a făcut, vino și tu chiar acum să auzi înțelepciunea Domnului Isus, că nu ai să te căiești nici odată de acest drum. Iar dacă refuzi venirea la El, să fi sigur că în ziua judecării regina din Seba te va osândi. Mat 12:42.

Domnul să-ți ajute a veni la El chiar. Ebr. 3:7-8. **Ciprea Sava. Părtești de-sus.**

Rectificare: În numărul trecut al rev. „Cuvântul Adevărului“ (No. 7.) s'a strecurat o greșală la pg. 3 rândul 43 în art. „Tăria Bisericii lui Hristos“. Cuvântul **născuți din nou, nu este bine;** trebuie să se citească: **nonăscuți din nou.**

REDACTIA.

Cine poate fi mântuit?

Ucenicii, când au auzit lucrul acesta, au rămas uimiți de tot, și au zis: „Cine poate atunci să fie mântuit?” Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine să-și ia crucea, și să mă urmeze.” Mat. 19:25, 16:24. „Dacă îmi slujește cineva, să mă urmeze, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu.” Ioan 12:26.

Binecuvântat să fie Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. El este Acela care luminează mintea noastră și ne dă înțelegerea în Cuvântul Său, ca noi să putem cunoaște care este voia Sa cea bună, plăcută și desăvârșită.

Scumpii mei cititori! Trăim — după cum zice ap, Pavel — vremuri cumplite. Păcatul face multe și nenumărate victime în toate clasele sociale, iar dacă ici, coala se observă o oarecare redeşeptare pentru Cuvântul lui Dumnezeu, ea este urgisită și rău privită. În aceasta stare se naște și în noi întrebarea: „Cine poate atunci să fie mântuit?”

La aceasta întrebare Domnul Isus ne spune că, mântuit poate fi numai acela care sa lapadă de sine însuș. Iși ia crucea și urmează Domnului. Fără de îndeplinirea acestor două condițiuni impuse de Domnul, nu l se poate urma, iar dacă cineva nu-L urmează, nu poate fi mântuit. E bine să lăsam ce aceste două condițiuni de căpetenie în a urma pe Isus, să ne fie lămurite de Cuvântul lui Dumnezeu.

1. Lăpădarea de sine. Sunt mulți cari să dau și cred că urmează Domnului, dar sunt pușini cei ce sunt lăpădați de firea lor pământească, de aceea un credincios trebuie să desbrace aceasta fire și să se lepede de ea. Cum anume? Atâta timp cât trăim încă după îndemnurile firii pământești, atât timp cât poftim lucruri din lume, atât timp nu suntem desbrăcați de noi însine. Atunci când urmăm Domnului pentruca să avem laude dela oameni, să fim plăcuși lor sau să câștigăm ceva din lumea aceasta, nu suntem lăpădați de noi însine. Păcatul acesta poate să cuprindă pe orice om fără deosebire. Cineva poate să vină și să urmeze Domnului dar să poftască a fi lăudat de alții pentru lucrul pe care el îl face (știe predica frumos, cânta, a se ruga, etc.) un atare nu-i desbrăcat de firea pământească și nici lăpădat de sine însuș. Un altul face milostenie tot pentru a avea laude, și acesta e tot ca și cel dintâi. Un altul iubește vinul ameșitor (cu cumpăt) fiindcă el crede că bând pușin, devine mai frumos și gras, și

acesta face parte dintre cei nelăpădați de ei însiși. Un altul iubește mult podoabele din afară și caută că împodobindu-se în felul lumii, să placă oamenilor, nici acesta nu-i lăpădat de sine. Niciunul dintre cei descriși mai sus, nu urmează Domnului în condițiunile cerute de El. Rom. 8:5—8. I. Petru 2:11.

Lăpădat de sine este numai acela care și-a răstignit corpul cu patimile și poftele lui. Galat. 5:24. Acela care este lăpădat de sine se poartă aspru cu trupul său și-l ține în stăpânire. I. Cor. 9:27.

2. A lua crucea. Nu se poate că atunci când cineva să ține pe sine în asprime, atunci când nu i-a parte la lucruri neroditoare, atunci când a abzis patimilor și plăcerilor, să nu aibe să poarte crucea. Crucea este onoarea cu care lumea a onorat pe domnul Isus pe Golgota, și ea este și astăzi onoarea pe care lumea o dă copiilor lui Dumnezeu. Toți cei lăpădați de ei însiși au purtat crucea, toți o poartă și toți vor purta-o. Domnul Isus zice: „Ferice de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentrucă răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe proorocii, cari au fost înainte de voi.” Mat. 5:11—12. „Robul nu este mai mare decât stăpânul său. Dacă M'au prigunit pe Mine și pe voi vă vor prigoni.” Ioan 15:20. De altfel toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți. II. Tim. 3:12.

Deci din mulțimea creștinilor de astăzi, aceștia sunt cei ce urmează din adevăr Domnului. Cei ce îndeplinesc aceste două condițiuni: sunt lăpădați de ei însiși și poartă crucea. Aceștia sunt aceia cari slujesc Domnului Isus, și despre ei El a zis: „...unde voi fi Eu, acolo va fi și slujitorul Meu.” Ioan 12:26. Adică aici lăpădat de firea pământească și încărcat cu crucea, iar dincolo în slava vecinică cu Isus. Domnul să ne ajute a-L urma din adevăr. Amin.

Regojan Pasca. Incești.

Vindecări Divine.

Mă numesc Dogar Anuța din com. Ohaba-Șibișel. Jud. Hunedoara. Eu vreau să declar ce Domnul mi-a făcut.

Căutând prin lume după Dumnezeu, am găsit frați de credința baptistă și mult m'am bucurat, crezând că în felul acesta voi fi mântuită. Am cerut și eu botezul în apă și am stat aici vreo 4 ani. În acest timp eu m'am îmbolnăvit de mâna stângă de care am suferit timp de doi ani. Nu eram în stare să mă încing decât cu ajutorul altuia, nici nu puteam ridica mâna numai până la gură iar noaptea nu putem dormi deloc, nici eu, nici soțul meu fiindcă mă durea grozav mâna. Soțul meu îmi zicea să ies afară că el nu poate dormi pentru mine, dar eu nu puteam să fac nimic numai plângeam. Bunul Dumnezeu știe numai câte lacrimi am vărsat eu și cât neceaz am suferit. În urmă după ce am auzit de credința apostolică dela fida mea care e în aceasta credință împreună cu soțul ei și fiindcă am știut despre ea cum a fost bolnavă și vindecată de Domnul, am crezut ce mi-a spus, căci vedeam că Dumnezeu este cu ei. Dar nu puteam să mă despart de frații cu cari petreceam căci îmi era frică, deși fricoșii nu vor intra în Împărăția lui Dumnezeu. Apoc. 21 : 8.

Mai târziu am venit la Reia, unde au

fost adunați mai mulți frați la olaltă și fr. Nicolae Jurj. Ei au început o stăruința de 7 zile. În acest timp de 7 zile, Domnul a botezat 7 suflete, dintre cari eu am fost al șaptelea. Aliluia Domnului Isus ! În a șaptea zi fr. Jurj a împărțit Cina Domnului după aceea a urmat spălarea picioarelor și apoi ungerea cu ulei a bolnavilor conform celor scrise la Iacob 5 : 14. După ce mai multe suflete au trecut la ungere și cum eram și eu miluită prin punerea mânilor, am crezut că acelaș Domn care m'a botezat cu Duhul Sfânt, mă va și vindeca de boala mea. Și așa s'au întâmplat. Aliluia ! Lui să-I fie toată slava și cinstea. De aceea eu nu pot tăcea să nu mărturisesc ce Domnul a lucrat cu mine. Luca 17 : 15—16. În acest timp, de mai multe suflete a avut milă Domnul și le-a vindicat de diferite boale.

De aceea nu sunt vrednică să-I mulțumesc căci acum pot să dorm noaptea, pot să lucră orice, pot ridica mâna orișicum. Acum îi mulțumesc bunului Dumnezeu și-L rog ca El să mă țină și să-mi ajute să-L pot servi până în veci. Ceea ce am declarat, am declarat înaintea lui Dumnezeu și nu înaintea oamenilor, de aceea Dumnezeu care este sus în cer, îmi este martor la tot ce am declarat.

(ss) Dogar Anuța.

Declarație.

Toată gloria, mărirea și onoarea să fie aduse sfintei Trăimi în Dumnezeu. Aliluia.

Mă numesc Ileana Gh. Radu din com. Costache-Negri zis Mânjina, jud. Covurlui. Mă adresez la toți copiii lui Dumnezeu cari sunt spălați prin scump sângele Lui și la toți cititorii și ascultătorii revistei „Cuvântul Adevărului“. N'am cuvinte îndeajuns și nu pot să măresc pe Mântuitorul după meritul Lui pentru minunea pe care a făcut-o cu mine. În anul 1934 prin August am fost apucată și stăpânită de un duh de frică, care mă muncea rău noaptea, sculându-mă din pat și scoțându-mă afară fără ca eu să înțeleg și să știu unde mă aflu și încotro merg. Într'un rând ducându-mă la o fântână de acolo am strigat la un vecin și m'a băgat în casă. Eram așa cum am fost sculată din pat. După aceea aproape în fiecare noapte mă chinuia dinspre ziuă. În starea aceasta am căutat în toate părțile ajutoare, cheltuind mulți bani pentru vindecare, dar în schimb n'am folosit nimic.

După toate aceste efortări de cheltuială și timp, mi-a venit în cuget că numai Dumnezeu mă poate vindeca. Fiind aici în sat la noi credincioși de credință apostolică, m'am dus și eu la adunare și am început a urma și am întrebat dacă Domnul Isus mă poate vindeca. De unde mi-au răspuns că dacă cred în Domnul Isus și mă predau Lui a-L sluji cu viața, El mă poate vindeca. Crezând aceasta m'am hotărât a-L urma pe Domnul Isus și am rugat pe frați să mă ajute în rugăciuni și să facă rugăciuni pentru mine. Mi s'a făcut și cele scrise la Iacob 5 : 14—15. Așa că în timpul rugăciunii până la ungere, boala s'a agravat, iar când s'au dus la îndeplinire cele scrise, Domnul mi-a răspuns vindecându-mă și sigilându-mă cu Duhul Sfânt. Domnul mi-a binecuvântat toată casa care ne compunem din 4 suflete, adică : eu și soțul, un băiat și o fetiță. Mai târziu Domnul a sigilat și fata. Aceasta lucrare s'a lucrat prin Martie 1935. Aliluia. Amin.

Declarație.

Binecuvântat și onorat să fie viul Dumnezeu prin Domnul Isus care ne-a răscumpărat și care acum nu ne lasă să mergem în rătăcire. Prin faptele noastre să li dăm Lui cinste și onoare care și astăzi lucrează în chip foarte minunat după cum ne spune în sfântul Său Cuvânt. Ieremia 33:2-3.

Scumpii mei frați și surori precum și iubiți cititori, prin aceasta voiesc să vă aduc la cunoștință ceea ce a făcut Domnul cu mine, să înțelegeți că Dumnezeul nostru este viu și drept și își arată puterea în chip minunat. Aliluia.

Eu mă numesc Stana Crăciun domiciliată în orașul Constanța str. Concordiei No. 74. În anul 1928 am avut o naștere, după care eram foarte greu bolnavă, încât credeam că trec din viața aceasta: mi s'a răcit tot corpul, îmi stătuse sângele în mine (nu mai circula normal), degetele mâinilor mele au rămas țepene și altele. Așa văzându-mă, am crezut că nu mai am scăpare și trebuie să mor. Atunci m'am rugat Domnului Psalm. 118:5 și am zis: Doamne dacă nu sunt gata mai lasă-mă să mă pocăiesc din adevăr. (Eram în acel timp credincioasă baptistă). Și Dumnezeu care este bun și nu vrea moartea păcătosului, Ezech 33:11, mi-a lungit viața, și nu după mult timp, m'am făcut bine; totuș frica cea mare care am avut-o a continuat și mai departe să mă chinască; nu puteam dormi singură în casă, cu toate că am avut doi copii. Mă muncea frica. Când venea seara, îmi venea greu. Aceasta boală mă apăsa tare și nu aveam liniște.

În anul 1932 am cunoscut credința apostolică și de atunci am dat totul la o parte socotind că Domnul mă va apăra de orice rău. Și într'adevăr, am avut și alte nașteri, dar nu mi s'a întâmplat nimic. Totuș spaima și frica mă muncea greu și mă chinuia grozav; văzându-mă în aceasta stare am zis „Domnul vede că eu nu sunt sănătoasă.”

În luna Aprilie a. c. am uitat votul ce l-am făcut înaintea Domnului și am început a întrebuița mijloace de a mă păzi de nașterea copiilor, dar eram mustrată de conștiință. Pe ziua de 8 Iunie a. c. am avut o strângere de frați la care au luat parte frații din Galați, Brăila și Lascar-Catargiu. Cu aceasta o-

cazie am adus la cunoștința fraților situația mea, la care am primit răspuns că dacă sunt sincer și dacă la mijoc nu este altceva decât boala, să aducem cazul la cunoștința lui Dumnezeu prin rugăciune conf. Iacob 5:14-15. și Domnul mă va vindeca. Atunci eu am zis înaintea Domnului: Doamne dacă tu mă vindeci și eu tot mai întrebuițez ceva, să mă pierzi; dar să-mi dai dovadă vie că ceea ce fac eu, este păcat.

În ziua de 8 Iunie a. c. am stat la rugăciune și Domnul s'a apropiat de mine că să-mi răspundă. Deodată am simțit simptomele boalei ce am avut în anul 1928. Eu am rămas uimită și am întreat pe fr. Mihail Radu din Galați, ce e cu asta ce se petrece cu mine. Iar el mi-a răspuns: „Soră crede, căci boala ta după cum a intrat așa va ieși; Domnul negreșit te va vindeca.”

În ziua de 9 Iunie a. c. Duminică la ora 5.30 d. m. pentru că aveam Cina Domnului eram să facem și ungerea cu unt de lemn în Numele Domnului conf. Iacob 5:14-15. Am stat la rugăciune înaintea ungerei, și deodată am simțit o putere mare care a intrat în corpul meu. Imediat mâinile mi-au rămas țepene și am simțit o mare căldură. Am rămas în aceasta poziție și slăveam pe Dumnezeu, dar nu puteam să mă scol de pe genunchi, nici să-mi retrag mâinile cari îmi erau întinse, până nu am dat deplină mărturie cu gura mea. și am zis: Destul Doamne, acum cred, nu voi mai face ce am făcut. Deabea după aceasta afirmație făcută înaintea Domnului și a celor ce erau de față am putut să-mi retrag brațele și să mă scol. Aliluia Domnului! El m'a vindecat de tot. Frica și spaima a dispărut, sunt foarte liniștită și acum pot să dorm cu ușile deschise.

Aceasta declarație o fac spre slava Domnului care este bun și milos și S'a îndurat de mine slabă și păcătoasă. Rog pe Domnul să binecuvânteze pe toți copiii Lui și să iei exemplul ca să nu facă ce am făcut eu. Acum sunt veselă, sănătoasă și slăvesc pe Domnul pentru toate ce a făcut cu mine. Psalm. 109:1-4.

STANA CRĂCIUN

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: În jud. Ismail, com, Gral Averescu 3 suf., În jud. Arad, com. Nădlac 3 suf., Mermești 1.

În jud. Bihor, com, Copăcel 1. În orașul București 4. Aliluia Domnului Isus! Amin.

A V I Z.

Se aduce la cunoștință celor ce scriu articole aici la noi, să le scrie cât mai cîte. Manuscrisele

nepublicate, nu se înapoiază. Cei ce trimet aici bani să ne scrie scopul pentru care îi trimet.